«La lletra d´una cançó ha de tenir la seva filosofia. Així cada tema té la seva història»

«La lletra d´una cançó ha de tenir la seva filosofia. Així cada tema té la seva història»

Actriu i artista musical. La veu de Natalia Tena (Londres, 1984) fusiona estils i converteix el seu grup Molotov Jukebox en una bomba musical -com el seu nom adverteix- tan delicada com inflamable i explosiva. En aquesta formació tot és fusió: apareix el jazz en una trompeta, el rock a la bateria, el reggae en la percussió i el toc clàssic en el violí. Aquesta nit arriben a l'Acústica de Figueres per mostrar part del seu proper disc titulat «Tropical Gypsy».

MATÍAS CROWDER FIGUERES

Nascuda i educada a Londres, de mare extremenya i pare basc, Natalia Tena desborda energia suficient per triomfar tant en la interpretació com en la música. L'actriu que feia màgia en el paper de Nymphadora Tonks a Harry Potter, acompanyava el jove Bran Stark a Joc de trons encarnant la salvatge Osha i protagonitzava la pel·lícula 10.000 Km, no només ha sabut fer-se lloc en la galàxia de les actrius estel·lars del moment sinó que lidera com a cantant i acordionista Molotov Jukebox, un dels grups més esperats aquesta nit al festival Acústica de Figueres.

Els periodistes la fèiem filmant Joc de trons a Girona.
No gravo cap escena a Girona. M'ho perdo. Ens hem de quedar a Barcelona fent premsa per al festival Acústica.
Coneix Girona?
Hi vaig anar amb la pel·lícula 10.000 km a filmar unes escenes. Però els tempos no em van permetre fer molt de turisme. Tot va ser molt ràpid. Encara conservo la imatge d'una ciutat preciosa. Recordo la catedral, els ponts i les cases sobre un riu..., i poc més.
Què és el que més li agrada de Catalunya?
M'encanta la gent, el menjar, el mar, tot. M'encantaria parlar català, tot i que l'entenc una miqueta. Si la gent parla a poc a poc, entenc el rotllo. Però per parlar només sé dir «si us plau» i «tens foc?».
Va ben encaminada.
És que no he tingut temps. Si em quedo una mica més per aquí, l'aprendré encantada.
«La gent a Espanya es toca, s'abraça, es besa»
Sí, són molt més físics! Això m'agrada. Que aquí hi hagi un altre tipus de contacte. A més, són més directes. Existeixen altres cultures en les quals la gent evita el contacte físic. Llocs on les persones són molt més fredes. Però cada país és diferent, com el lloc on visc. Jo estimo Anglaterra i Londres, que amb el temps s'han convertit en casa meva.
És espanyola mig guiri, o és ?gui?ri mig espanyola?
Sóc espanyola, no ho sé... (medita). No sé fins a quin punt sóc espanyola. Sóc una barreja (riu).

Va començar a tocar el piano amb 5 anys. L'acordió és una manera d'enganxar-lo al cos i portar-lo amb vostè?
Sí, se'ns dubte. M'he passat a l'acordió. Vaig començar a tocar aquest instrument amb 22 anys, quan vaig fer una obra de teatre. En aquell moment cada actor havia de triar un instrument. I jo vaig ser l'acordionista.
Sembla una bomba d'energia. Com és el seu dia a dia?
El meu dia a dia és cada vegada tan diferent! Cap dia és igual a l'anterior. A vegades això és bo, et motiva, i altres vegades et deixa una mica exhausta. Però si vas amb tota la teva energia i ets positiva, normalment les coses funcionen i tot va bé.
No la reconeixen al carrer si no va enfangada?
No, no em reconeixen molt pel carrer, en això tinc sort, suposo. Però després els fans que sí que em reconeixen, són supermacos, són fantàstics.
No li agrada molt el tema «fama».
No, no m'atrau molt la fama. Em reconeixen en el món de la interpretació, i això és bo perquè em dóna més feina, i ara m'estan començant a reconèixer entre els músics i també es bo perquè ens dóna més dates i un treball «gai?rebé» estable d'actuacions i concerts. I podem dedicar-nos a això, a viatjar i fer música.
El seu pròxim àlbum, Tropical Gypsy, en quin procés es troba?
Estem en el procés de sortir a tocar les seves cançons. És una barreja de diversos estils, tropical, balcànic. A l'Acústica de Figueres tocarem diversos avançaments, com una de les cançons que ja té un vídeo i que es titula «Hi life Crisis». També volem fer del nou disc una cosa habitual de la banda. Però el que més tocarem són cançons de l'últim treball, les que coneixen tots. Volem dir-li al públic en general que estem fent Tropical Gypsy com a crowdfunding. Necessitem ajuda, si la música que podran escoltar el dissabte els agrada, els convidem a ser part del disc.
En això no tenen problemes, perquè Carnival Flower també ho van fer amb «crowdfunding» i va ser un èxit.
Sí, va ser una cosa molt guai. Però no ens en podem fiar. Ara estem al 68% del finançament d'aquest àlbum i hem de tirar endavant.
Comenta en moltes cançons que compon que utilitza imatges. Quines imatges utilitza en aquest nou LP?
Tenim moltes cançons diferents, de temes molt variats. Per ?exem?ple, l'última cançó que hem escrit és sobre un pescador ateu. Després tenim una altra cançó d'una dona maltractada dels anys 50 que marxa i deixa el marit per canviar de vida. També he compost una cançó que és molt especial per a mi, perquè hi escric sobre una de les meves millors amigues al món, «la meva dona», Oona Chaplin.
Molotov Jukebox vol que la gent balli.
Volem que la gent balli, que es diverteixi. Però també hi ha cançons més reflexives. La lletra d'una cançó ha de tenir la seva filosofia. Així cada cançó té la seva història, la seva idea. Una mica com fan a Sud-amèrica, on hi ha cançons sobre temes com la pèrdua d'amor, o la soledat, que van acompanyades després d'una música increïble.
Quina és la seva trinxera, on és desconnecta del món?
Surto a córrer i m'oblido del món.
Espero veure-la a Figueres.
Passi encara que sigui a saludar, home! (Riu).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/08/29/lletra-duna-canco-ha-seva/741040.html?utm_source=rss